Krimināprocess Nr.11095137414

11095140914

Lieta K31-141-15/4

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2015.gada 27.februārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese D.Treija,

piedaloties prokurorei I.Savčenko,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē kriminālllietu, kurā

/pers. D/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. D/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos:

2014.gada 25.augustā ap plkst.14.31, atrodoties SIA „Maxima Latvija" veikala „Maxima" R-29 tirdzniecības zālē /adrese/, veikala darba laikā, /pers. D/, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas nolaupīšanu, paņēma no stenda viena litra tilpuma viskija „Jim Beam" pudeli 15,99 *euro* vērtībā un 0,7 litra tilpuma viskija „J.Walker Red Label" pudeli 18,48 *euro* vērtībā un, domādams, ka viņa darbības neviens nenovēro, noslēpa tās sev zem apģērba. Pēc kā izgāja no veikala tirdzniecības zāles, nesamaksājot par divām viskija pudelēm 34,47 *euro* vērtībā, tādējādi tās nolaupot.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. D/ slepeni nolaupīja cietušajam SIA

„Maxima Latvija" piederošu kustamu mantu kopējā vērtībā 34,47 *euro*, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām **/pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.**

/pers. D/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2014.gada 25.augustā ap plkst.18.01 /pers. D/, atrodoties SIA „Maxima Latvija", vienotais reģistrācijas Nr.40003520643, veikala „Maxima" /adrese/ tirdzniecības zālē, veikala darba laikā, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu. Realizējot noziedzīgo nodomu, /pers. D/, uzskatot, ka viņa darbības neviens nenovēro, veikala tirdzniecības zālē paņēma un ielika savā līdzpaņemtā maisā:

1) vienu 40% viena litra tilpuma degvīna „FINLANDIA" pudeli 20,11 *euro* vērtībā;
2) divas 40% viena litra tilpuma viskija „GRANTS FINEST" pudeles, kuras vienas vērtība ir 21,76 *euro*, kopējā vērtībā 43,40 *euro* vērtībā;

pavisam kopā – 63,51 *euro* vērtībā, un izgāja no veikala caur kasēm, nesamaksājot par alkoholiskiem dzērieniem, tādējādi tos nolaupot.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. D/ slepeni nolaupīja cietušajam SIA „Maxima Latvija" piederošu kustamu mantu kopējā vērtībā 63,51 *euro*, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām **/pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.**

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā un izdarīto nožēloja, kā arī pilnā apjomā atzina cietušā SIA „Maxima Latvija" pieteikto kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu kopumā 97,98 *euro* apmērā, norādot, ka pirmstiesas kriminālprocesā labprātīgi ir atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu 63,51 *euro* apmērā, ko apliecina lietas materiālos esošais a/s „Swedbank" 2015.gada 10.janvāra maksājuma uzdevums Nr.273. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes

neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. D/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. D/ 2014.gada 25.augustā plkst.14.31 un 2014.gada 25.augustā plkst.18.01 izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas klasificējami kā tīši mazāk smagi noziegumi.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. D/ ar tiešu nodomu un apzinātām darbībām ir vērsies pret īpašumu, apdraudot cietušā SIA „Maxima Latvija" mantiskās intereses, vēloties prettiesiski iegūt savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā, tādā veidā nodarot cietušajam reālu materiālo zaudējumu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā **/pers. D/ personību raksturojošos datus**, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā; Latvijas Republikas pilsonis, ir deklarēta dzīvesvieta, precējies [*1.sējuma lietas 52.-54.lapa; 2.sējuma lietas 58.-61.lapa*]; pēc apsūdzētā vārdiem – apgādībā divi mazgadīgi bērni, ir ieguvis pamatskolas izglītību, laika posmā no 2014.gada augusta līdz novembrim strādāja algotu darbu a/s „Ceļu pārvalde" par bruģētāju; „Slimību profilakses un kontroles centrā" nav informācijas par /pers. D/ atrašanos psihiatra uzskaitē [*1.sējuma lietas 72.lapa*]; laika posmā no 2008.gada 11.novembra līdz 2014.gada 20.februārim atradās VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē [*1.sējuma lietas 74.lapa*]; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi [*1.sējuma lietas 58.-59.lapa*]; uz lietas izskatīšanas brīdi iepriekš astoņas reizes tiesāts, no kurām sešas

sodāmības dzēstas [*1sējuma lietas 59.-64.lapa; 2.sējuma lietas 48.-54., 134.-139.lapa*]:

1) Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2001.gada 10.janvāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 41.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2001.gada 23.janvārī. Sodāmība dzēsta.
2) Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2003.gada 3.novembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2004.gada 8.martā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2004.gada 13.novembrī. Sodāmība dzēsta.
3) Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2006.gada 16.novembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 179.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 1.decembrī. Atbrīvots tiesas zālē 2006.gada 16.novembrī. Sodāmība dzēsta.
4) Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2009.gada 22.oktobra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 3 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2010.gada 9.martā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2011.gada 4.decembrī. Sodāmība dzēsta.
5) Ar Rīgas rajona tiesas **2009.gada 11.novembra** spriedumu pēc Krimināllikuma $253.^2$panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2009.gada 28.novembrī. Sodāmība dzēsta.
6) Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas **2010.gada 16.februāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, 175.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem 3 mēnešiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2010.gada 23.martā. Sodāmība dzēsta.
7) Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas **2014.gada 7.aprīļa** spriedumu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 179.panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 260 stundu apmērā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 24.aprīlī [*1.sējuma lietas 46.-48.lapa; 2.sējuma lietas 63.-64., 130.-131.lapa*]. Sodāmība nav dzēsta.

8) Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūras **2014.gada 6.oktobra** prokurora priekšrakstu pa sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 80 stundu apmērā. Prokurora priekšraksts par sodu stājies likumīgā spēkā 2014.gada 22.oktobrī. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.decembra lēmumu noteikts galīgais sods pēc spriedumu kopības – piespiedu darbs 260 stundu apmērā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 30.decembrī [*2.sējuma lietas 90.-91., 132.-133.lapa*]. Sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/, atzīstot vainu un nožēlojot izdarīto, paskaidroja, ka zādzības no veikala izdarīja mērķtiecīgi, jo bija vēlme iegādāties savai lietošanai alkoholiskos dzērienus, taču nebija finanšu līdzekļu, lai norēķinātos par iegādāto preci. Kategoriski noliedza atkarības (alkoholisma, narkomānijas) esamību, taču nevarēja sniegt objektīvu skaidrojumu faktam, kāpēc uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normām ir bijis sodīts par nelikumīgām darbībām ar narkotiskām vielām, un par alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu lietošanu sabiedriskās vietās. Nenoliedza, ka uz lietas izskatīšanas brīdi pret viņu ir ierosināts analoģiska rakstura kriminālprocess, kura ietvaros viņam ir noteikts drošības līdzeklis – apcietinājums. Nosakot sodu, lūdza ņemt vērā, ka viņa aprūpē un apgādībā ir ģimene, kurā augt divi mazgadīgi bērni, ka arī to, ka ir apzinājies savu darbību pretlikumību un labprātīgi atlīdzinājis daļu no cietušajam radītā mantiskā zaudējuma.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, izvērtējot lietas materiālos esošos /pers. D/ personības raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka vainīgajam par izdarīto noziegumu ir nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods, kā to

lūdza arī prokurore tiesas debatēs un kam piekrita pats apsūdzētais.

Izvērtējot izvēlētā soda veida lietderības aspektu, tiesa ņem vērā būtisku apstākli – jauni noziedzīgi nodarījumi izdarīti neizciesta soda laikā, kas apliecina faktu, ka Krimināllikuma vispārprofilaktiskā iedarbība un soda speciālā prevencija pēc vairākkārt izciestajiem sodiem nav sasniegusi savu mērķi – personas resocializācija, ko objektīvi apstiprina /pers. D/ faktiskās darbības un soda efektivitātes kritērijs – recidīvs.

Nosakot sodu, tiesa neatstāj bez ievērības apsūdzētā tiesas sēdē minētos relatīvi pozitīvi personību raksturojošos faktus – līdz apcietinājumam bija ekonomiski aktīvs un strādāja algotu darbu; ir ģimene un apgādībā esošas personas; ir gribas diktēts lēmums pēc visu sodu izciešanas turpmāk atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, taču minētais nevar būt pamatā tam, lai nesaņemtu sodu par jau izdarītajiem noziegumiem, kas vērsti uz īpašuma apdraudējumu.

Tāpat tiesa ņem vērā arī apsūdzētā tiesas sēdē pausto viedokli par veselības traucējumu esamību, kuru tiesai nav pamata apšaubīt, taču lietas materiālos nav medicīnisku dokumentu, kas apliecinātu, ka apsūdzētajam būtu kādas patoloģiska rakstura problēmas, kas traucētu normālu organisma darbaspēju vai norādītu uz atsevišķas slimības izpausmi, līdz ar to arī šis apstāklis nevar būt pamatā tam, lai apsūdzētajam noteiktu vieglāku sodu. Turklāt tiesa norāda, ka saskaņā ar 2014.gada 14.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.25 „Noteikumi par apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpi ieslodzījuma vietās" apcietinājumā esošā persona var saņemt nepieciešamos medicīniskos pakalpojumus.

Minēto apstākļu kopums dod tiesai pamatotu secinājumu, ka sabiedrības drošības nolūkos, tieši konkrētā persona ir jāizolē no sabiedrības un ierastā dzīvesveida, lai pēc iespējas samazinātu iespējamos riskus fizisko un juridisko personu īpašuma apdraudējumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli abos noziedzīgos nodarījumos atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu par /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka vainīgais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo

nodarījumu radīto kaitējumu par zādzību, kas izdarīta 2014.gada 25.augustā plkst.18.01.

Turklāt, nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā apstākli, ka /pers. D/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas kā personību raksturojošs faktors.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa par apsūdzētā /pers. D/ atbildību pastiprinošu apstākli abos noziedzīgos nodarījumos atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo iepriekšējā sodāmība – ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 7.aprīļa spriedumu – nav dzēsta.

Nosakot /pers. D/ soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīti divi atbildību mīkstinoši apstākļi un viens atbildību pastiprinošs apstāklis; nozagto mantu apmērs veido summu, kas uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi kopumā nepārsniedza valstī noteiktās vienas minimālās mēneša darba algas apjomu; apsūdzētajam nav konstatēti tādi veselības traucējumi, kas liegtu izciest sodu brīvības atņemšanas vietā, tādēļ atzīst, ka /pers. D/ par izdarītajiem noziedzīgajiem noziegumiem ir nosakāms Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts panta sankcijas vidējam apmēram, lai stimulētu apsūdzētā tiesisko apziņu krimināls odu izpildē, veicinot pozitīvas pārmaiņas vainīgā dzīvesveidā.

Krimināllikuma 50.panta pirmā daļa noteic, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šajā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /pers. D/ ir izdarījis divus analoģiska rakstura noziedzīgus nodarījumus, apzināti apdraudot juridiskās personas īpašuma intereses, kas ir valsts ekonomiskais pamats, taču vienā no noziedzīgajiem nodarījumiem līdz lietas izskatīšanai tiesā ir pilnībā atlīdzinājis cietušajam radīto mantisko zaudējumu, tiesa atzīst, ka sods /pers. D/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir nosakāms, piemērojot apsūdzētajam labvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu – iekļaujot vieglāko sodu smagākajā, jo ir

objektīvi secināms, ka /pers. D/ piemīt kritiska attieksme pret nodarīto un racionāla spēja izdarīt pareizus secinājumus savam vainīgumam.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa noteic, ka tiesa nosaka galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ja pēc sprieduma spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma spēkā stāšanās pirmajā lietā, soda laikā ieskaitot sodu, kas pilnīgi vai daļēji izciests pēc pirmā sprieduma.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. D/ ir notiesāts Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūras 2014.gada 6.oktobra prokurora priekšrakstu pa sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 80 stundu apmērā. Prokurora priekšraksts par sodu stājies likumīgā spēkā 2014.gada 22.oktobrī. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.decembra lēmumu /pers. D/ noteikts galīgais sods pēc spriedumu kopības – piespiedu darbs 260 stundu apmērā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2014.gada 30.decembrī [*2.sējuma lietas 90.-91., 132.-133.lapa*].

No Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālās struktūrvienības 2015.gada 26.janvāra izziņas izriet, ka /pers. D/ ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.decembra lēmumu krimināllietā Nr.11096106113; 11096201014 (4.1-1/163-14/11) noteikto galīgo sodu – piespiedu darbs 260 stundu apmērā nav izpildījis [*2.sējuma lietas 125.lapa*].

Ievērojot konstatēto, tiesa secina, ka /pers. D/ galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.decembra lēmumu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piemērojot pilnīgu sodu saskaitīšanas principu, jo jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšana nevar būt pamatu jau noteiktu sodu samazināšanai.

Izskatāmā kriminālprocesa ietvaros /pers. D/ ir bijis aizturēts laika posmā no 2014.gada 1.septembra līdz 2014.gada 2.septembrim [*1.sējuma lietas 32., 37.lapa*] un no 2014.gada 27.novembra līdz 2014.gada 28.novembrim [*2.sējuma lietas 26., 33.lapa*], kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu ieskaitāms /pers. D/ soda termiņā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores V.Boras 2014.gada 2.septembra un 2014.gada 28.novembra lēmumiem /pers. D/ kriminālprocesā Nr.11095137414 piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un papildu drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana [*1.sējuma lietas 41.-42.lapa*], savukārt kriminālprocesā Nr.11095140914

piemērots drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iecirknī [*2.sējuma lietas 38.lapa*].

Kriminālprocesa likuma 276.pants noteic, ka pēc iztiesāšanas uzsākšanas apcietinājumu pēc savas iniciatīvas piemēro tiesa, kas izskata lietu, ievērojot šā likuma 272.-275.panta noteikumus, savukārt Kriminālprocesa likuma 272.panta pirmā daļa nosaka, ka apcietinājumu var piemērot, ja kriminālprocesā iegūtās konkrētās ziņas par faktiem rada pamatotas aizdomas, ka persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, par kuru likums paredz brīvības atņemšanas sodu, un cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka persona neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu un neizvairīsies no sprieduma izpildīšanas.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir nosakāms reāls brīvības atņemšanas sods, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim /pers. D/ apvienotajā kriminālprocesā 11095137414/11095140914 piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā, dzīvesvietas maiņas paziņošana un pieteikšanās noteiktā laikā policijas iecirknī, – grozāms uz vairāk ierobežojošu – apcietinājums, apcietinot /pers. D/ tiesas sēžu zālē.

Pirmstiesas kriminālprocesā par cietušo atzīts SIA „Maxima Latvija" [1.*sējuma lietas 9., 10.lapa; 2.sējuma lietas 18., 19.lapa*], kurš par /pers. D/ diviem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem kopumā pieteica kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 97,98 *euro* apmērā.

Tiesas sēdē prokurore uzturēja cietušā pieteikto kaitējuma kompensācija 34,47 *euro* apmērā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu 2014.gada 25.augustā plkst.14.31, jo radītais mantiskais zaudējums 63,51 *euro* apmērā par 2014.gada 25.augustā plkst.18.01 izdarīto noziedzīgo nodarījumu labprātīgi atlīdzināts pirmstiesas kriminālprocesā. Šo faktu apstiprina lietas materiāliem pievienotais a/s „Swedbank" maksājuma uzdevums par 63,51 *euro* iemaksu SIA „Maxima Latvija" norēķinu kontā, kā maksājuma mērķi norādot – kaitējuma atlīdzība kriminālprocesā [*2.sējuma lietas 99.lapa*].

Apsūdzētais /pers. D/ tiesas sēdē cietušā SIA „Maxima Latvija" pirmstiesas kriminālprocesā pieteikto un tiesas sēdē uzturēto kaitējuma kompensāciju 34,47 *euro* apmērā atzina pilnā apjomā.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās

ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu un objektīvi izvērtējot cietušā SIA „Maxima Latvija" pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 34,47 *euro* apmērā , tiesa atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms pilnā apjomā, jo zaudējumu atlīdzināšana cietušajam ir galvenais līdzeklis viņa subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Tā kā līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad tas ir īstenojams piedziņas veidā no apsūdzētā /pers. D/.

Lietiskie pierādījumi – divi DVD+R diski ar videonovērošanas kameru ierakstiem aploksnēs, kas glabājas pie krimināllietas Nr.11095137414/11095140914 materiāliem, – iznīcināmi.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2014.gada 25.augustā plkst.14.31, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem.

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2014.gada 25.augustā plkst.18.01, un noteikt sodu – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, iekļaujot vieglāko sodu smagākajā, /pers. D/ noteikt sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam

pilnībā pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 17.decembra lēmumu, un /pers. D/ noteikt galīgo sodu – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) mēnešiem un piespiedu darbs 260 (divi simti sešdesmit) stundu apmērā.

Soda izciešanas termiņu /pers. D/ skaitīt no 2015.gada 27.februāra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. D/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 1.septembra līdz 2014.gada 2.septembrim un no 2014.gada 27.novembra līdz 2014.gada 28.novembrim.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli kriminālprocesā Nr.11095137414 – uzturēšanās noteiktā vietā un papildu drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana, un drošības līdzekli kriminālprocesā Nr.11095140914 – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iecirknī, – grozīt uz apcietinājumu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Noteikt cietušajam SIA „Maxima Latvija" kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 34,47 *euro* (trīsdesmit četri *euro,* 47 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. D/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 34,47 *euro* (trīsdesmit četri *euro,* 47 centi) apmērā par labu SIA „Maxima Latvija".

Lietiskos pierādījumus – divus DVD+R diskus ar videonovērošanas kameru ierakstiem aploksnēs, kas glabājas pie krimināllietas Nr.11095137414/11095140914 materiāliem, – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015.gada 4.marta.

Tiesnese D.Treija